

การตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้

กฤษณา กัมปนาทโกศล

ชาญชัย ตั้งเรื่อนรัตน์

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ของกิจการ โดยวัดการตกแต่งกำไรจากรายการค้างรับค้างจ่ายโดยดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary Accrual: DCA) และวัดสัดส่วนการก่อหนี้ของกิจการจากอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio) โดยได้ทำการเก็บข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ. 2549 ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 389 บริษัทและทำการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และวิเคราะห์แยกเป็นแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์

ผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมของทุกกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ การตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในเชิงลบกับสัดส่วนการก่อหนี้ของกิจการ อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรกับสัดส่วนการก่อหนี้ของกิจการในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในเชิงลบกับสัดส่วนการก่อหนี้สำหรับบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค บริการ และเทคโนโลยี ในขณะที่ผลการศึกษาในบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และทรัพยากรพบว่าการตกแต่งกำไรไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสัดส่วนการก่อหนี้ ซึ่งผู้ลงทุนการเงินสามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้

เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจควบคู่กับข้อมูลอื่นในการลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรมได้

คำสำคัญ: การตกแต่งกำไร, รายการค้างรับค้างจ่าย โดยดุลยพินิจของผู้บริหาร, การก่อหนี้

The objective of this study is to gain knowledge of the relationship of earnings management, measured using the discretionary accrual, and financial leverage, measured by debt to equity ratio. The study was based on information gathered from the companies listed in the Stock Exchange of Thailand in 2006, totaling 389 companies. The hypotheses are tested by analyzing the data using Pearson Correlation Coefficient and analysis by sector.

The result indicated that there was a significant negative relationship between the earnings management and the financial leverage at the overall level. However, the results varied when analysis was performed by sector. The relationship was significantly negative for consumer products, services, and technology sectors while there was no significant relationship in agro and food, industrials, property and construction, and resources sectors. The results of this study might be useful in conjunction with other information from other sources when making investment decision.

Key Words: Earnings Management, Discretionary Accrual, Financial Leverage